

கிறிஸ்தவர்கள்

ஜெபிக்கும்போது

[8:1-6]

அதிகாரம் 6ல் நாம், முதல் ஆறு முத்திரைகள் விரைவான வரிசைத் தொடரில் உடைக்கப்பட்டதைக் கண்டோம். பின்பு நாம் அதிகாரம் 7ல், பூமியில் தேவனுடைய மக்கள் முத்திரையிடப்படுதலையும் அவர்கள் பரலோகத்தின் அரியணை முன்பு அகம் மகிழ்வதையும் கண்டபோது முக்கியமான பயணத்தை மேற்கொண்டோம். அதிகாரம் 8ல் நாம் கடைசியாக, சிந்தனையின் தொடக்கநிலைக்குத் திரும்பி ஏழாம் முத்திரை உடைக்கப்படுவதைக் காண்போம்.

அதிகாரம் 8ன் முதல் ஆறு வசனங்கள் பல்வேறு நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகின்றன:

(1) இவைகள் இந்தப் புத்தகத்தின் இரண்டாம் பகுதியை (4:1-8:5) முடித்து வைக்கின்றன;

(2) இவைகள் இந்தப் புத்தகத்தின் மூன்றாம் பகுதிக்குள் (8:6-11:19) வழிநடத்துகின்றன;

(3) இவைகள் யுத்தம் செய்யும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த நம்பிக்கையின் செய்தியைக் கொண்டுள்ளன.

ஏழாம் முத்திரை உடைக்கப்படுதலைப் பற்றி நாம் கலந்துரையாடுகையில், மேற்கண்டவற்றில் முதல் நோக்கத்தைப் பற்றி நாம் விரித்துரைப்போம், மற்றும் இப்பாடத்தின் பிற்பகுதியில் நாம், இவ்வசனங்கள், துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு எவ்வாறு நம்பிக்கையளித்தன என்பது பற்றி விரிவாகக் கண்ணோக்குவோம். இருப்பினும், இப்பாடத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதிக்கு நாம் செல்லுவதற்கு முன்பு, சற்று நேரத்திற்கு நாம், இந்தப் புத்தகத்தின் மூன்றாம் பகுதிக்குள் வழிநடத்துகிறதென்ற இரண்டாம் நோக்கத்தின்மீது கவனம் செலுத்துவது அவசியமாக உள்ளது.

ஆயத்தமாகுதலின் நோக்கம் (8:1, 2)

இவ்வதிகாரம், “அவர் ஏழாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, பரலோகத்தில் ஏறக்குறைய அரைமணிநேரமளவும் அமைதல் உண்டாயிற்று. பின்பு, தேவனுக்குமுன்பாக நிற்கிற ஏழு தூதர்களையுங் கண்டேன், அவர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டது” என்று தொடங்குகிறது (வசனங்கள் 1, 2). ஏழாம் முத்திரையை உடைத்தல் என்பது

ஏழு எக்காளங்கள் ஊதப்படுதலுக்கு வழிநடத்திற்று - இதுபோன்றே, இப்புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படுதல் என்பது ஏழு கோபக்கலசங்கள் ஊற்றப்படுதலுக்கு காட்சிமேடை அமைப்பதாயிருக்கும் (அதிகாரங்கள் 15 மற்றும் 16).

எக்காளங்கள் என்பவை ஏழாம் முத்திரையைத் தொடர்ந்த விஷயமாக மாத்திரம் இருக்கவில்லை; அவைகள் ஏழாம் முத்திரையின் முதன்மைச் செயல்பாடாக நினைக்கப்படலாம்.¹ பிராங்க் பேக் அவர்கள், “ஏழு எக்காளங்களின் குழு முழுமையும், ஏழாம் முத்திரைகளின் பொருளடக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.² ஜிம் மெக்குய்க்கன் அவர்கள், “ஏழாம் முத்திரையானது ஏழு எக்காளங்களையும், ஏழாம் எக்காளமானது ஏழு கலசங்களையும் கொண்டுள்ளது” என்று வலியுறுத்தினார். அவர் பின்வரும் அடிப்படை வரைக்குறிப்பை முன்மொழிந்தார்:

- I. முத்திரை ஒன்று
- II. முத்திரை இரண்டு
- III. முத்திரை மூன்று
- IV. முத்திரை நான்கு
- V. முத்திரை ஐந்து
- VI. முத்திரை ஆறு
- VII. முத்திரை ஏழு
 - அ. எக்காளம் ஒன்று
 - ஆ. எக்காளம் இரண்டு
 - இ. எக்காளம் மூன்று
 - ஈ. எக்காளம் நான்கு
 - உ. எக்காளம் ஐந்து
 - ஊ. எக்காளம் ஆறு
 - எ. எக்காளம் ஏழு
 1. கலசம் ஒன்று
 2. கலசம் இரண்டு
 3. கலசம் மூன்று
 4. கலசம் நான்கு
 5. கலசம் ஐந்து
 6. கலசம் ஆறு
 7. கலசம் ஏழு³

ஏழு முத்திரைகள், ஏழு எக்காளங்கள் மற்றும் ஏழு கலசங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இடையில், மனதில் பதியக்கூடிய பல இணைவுகள் நிலவுகின்றன: இந்த ஏழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு மற்றும் மூன்று என்ற குழுக்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன (ஒவ்வொரு வரிசையிலும், முதல் நான்கு அடையாளங்கள் மிகவும் நெருக்கமாக உறவுபட்டுள்ளன, கடைசி மூன்று அடையாளங்கள் அதிகம் மாறுபட்டுள்ளன). “மூன்று விபரங்களுமே பெருமளவுக்கு ஒரே களத்தைக் கொண்டுள்ளன, பெரும்பாலும்

ஓரேமாதிரியான தகவல்கள் அடங்கப் பெற்றுள்ளன, மற்றும் சிலவேளைகளில் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோலவே உள்ளன.”⁴ மற்றும், இவை யாவையும் தேவனுடைய வல்லமையை வலியுறுத்துகிற ஓரேவிதமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு முடிகின்றன (8:5; 11:19; 16:18-21).

இது, இம்மூன்று பகுதிகளும் ஓரேமாதிரியானவைகள், எனவே அனாவசியமானவைகள் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. “இவ்வரிசைகள் ஒவ்வொன்றும் ... தனக்கே உரிய தனிப்பட்ட ஆய்வுக்கருத்தை (யும் வலியுறுத்தத்தையும்) கொண்டுள்ளது”⁵ இப்பிரிவுகள் தர்க்கரீதியாக வளர்ந்தேறுகின்றன.⁶ இவற்றின் வளர்நிலையைப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்த முடியும்:

- (1) முத்திரைகள் உடைக்கப்படுகின்றன: வெளிப்படுத்துதல்
- (2) எக்காளங்கள் ஊதப்படுகின்றன: எச்சரிக்கை
- (3) கோபகலசங்கள் ஊற்றப்படுகின்றன: தண்டனை

ஒவ்வொரு வரிசையின் அடிப்படைச் செய்தியும் ஓரேமாதிரியானதாகவே நிலைத்துள்ளது: தேவன் கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றார், அவர் எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாகத் திருப்புவார்!

ஜெபத்தின் வல்லமை (8:1-6)

இப்போது நாம் நமது பாடத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதிக்குத் திரும்புகின்றோம். 8:1-6 ஐப் பற்றிய எனது படிப்பை நான் தொடங்கிய போது, ஆயத்தப்படுதலின் முக்கியத்துவமே இதன் திறவுகோல் குறிப்பாய் இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன்: தேவன் இந்தப் பகுதியை, ஏழு எக்காளங்கள் ஊதப்படுதலுக்கு நமது சிந்தைகளை ஆயத்தப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றார்; அதுபோலவே, நீங்களும் நானும் எந்த ஒரு தகுதிவாய்ந்த பணிப்பொறுப்பிற்கும் ஆயத்தம் செய்து கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. அது ஒரு தகுதிவாய்ந்த ஆய்வுப்பொருளாக உள்ளது, ஆனால் இவ்வசனங்களை நான் அதிகமாய்ப் படிக்கப்படிக்க, இவ்வசனப்பகுதியில் பதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளதான, ஜெபம் பற்றிய வல்லமை நிறைந்த போதனையினால் நான் அதிகமாக ஈர்க்கப்படுகின்றேன். “கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபிக்கும்போது” என்ன நடக்கிறது என்பதை மையமாக வைத்து எனது சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள என்னை அனுமதியுங்கள்.

பரலோகம் கவனித்துக் கேட்கிறது (வசனம் 1)

இவ்வசனப் பகுதியானது ஏழாம் முத்திரை உடைக்கப்படுதலுடன் தொடங்குகிறது: “அவர் ஏழாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, பரலோகத்தில் ஏறக்குறைய அரைமணிநேரமளவும் அமைதல் உண்டாயிற்று” (வசனம் 1).

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அடிக்கடி நடைபெறுவது போலவே, இந்த எடுத்துரைப்பானது நம்மில் பலரைத் திகைப்படையச் செய்கிறது. பரலோகத்தின் அரியணை அறையில் நாம் யோவாணைப் பின்தொடர்ந்து சென்றதிலிருந்து (4:1, 2), நமது மனரீதியான காதுகளில் சத்தங்கள் முழங்கிக் கொண்டுள்ளன. அதிகாரங்கள் 4 மற்றும் 5ல் நாம் பரலோக பல்லவியைக்

கவனித்துக் கேட்டோம். அதிகாரம் 6ல் நாம் இடிமுழக்கம் செய்யும் குளம்பொலிகளை, வேதசாட்சியாக மரித்தவர்களின் கூக்குரல்களை, மற்றும் இந்த அண்டமானது பிரிந்து பறக்கும் சத்தத்தைக் கேட்டோம். அதிகாரம் 7, இதுவரை கூடியிருந்தவற்றிலேயே மாபெரும் கூட்டத்தாரால் எழுப்பப்பட்ட பல்லவியென்ற பெரிய கீதத்துடன் முடிவடைந்தது. அந்த அதிகாரங்களில், ஏறக்குறைய ஒவ்வொன்றுமே “உரத்த சத்தத்தினால்” கூறப்பட்டது அல்லது பாடப்பட்டது (5:2, 12; 6:10; 7:2, 10).

திடீரென்று ஒரு அமைதி - முழுமையான மற்றும் முற்றான அமைதி - ஏற்பட்டது⁷ இந்த அமைதி “ஏறக்குறைய அரைமணிநேரமளவும்” இருந்தது. அரைமணி நேரம் என்பது - ஏதேனும் நடப்பதற்காக நீங்கள் காத்திருந்தால் அன்றி - ஒரு நீண்ட கால வேளையாக இருப்பதில்லை. நீங்கள் உங்கள் குழந்தையை மருத்துவமனைக்கு அவசரமாக கூட்டிக்கொண்டு போக வேண்டியிருந்தால், மருத்துவரின் ஆய்வறிக்கையை கேட்பதற்காக நீங்கள் காத்திருந்தால், அரைமணி நேரம் என்பது ஒரு ஆயுள்காலமாக காணப்படும். அடுத்து என்ன வருகிறது என்று காண்பதற்காக யோவான் காத்திருந்தபோது முப்பது நிமிடங்கள் என்பது ஒரு நித்தியமானதாக காணப்பட்டிருக்கலாம்.⁸

“ஏறக்குறைய அரைமணிநேரமளவும்” என்ற சொற்றொடரின் அடையாளத்துவத் தனிச்சிறப்பு பற்றி விளக்கவுரையாளர்கள் போராடுகின்றனர். அவர்கள் பின்வருமாறு வேதனைப்படுகின்றனர்: “இது அர்த்தப் படுத்துவது என்ன?” மிகவும் மேன்மையான கேள்வி என்பது “இந்த எடுத்துரைப்பில் இது பணியாற்றுகின்ற நோக்கம் என்ன?” என்பதாக இருக்கும். இசைக்குறிப்புகள் “இடை ஓய்வுகள்” என்ற அடையாளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஒரு பாடகர் அல்லது இசையமைப்பவர் இடை ஓய்வினிடத்திற்கு வரும்போது, அவர் அந்த இடை ஓய்வினால் குறிப்பிடப்பட்ட கால அளவுக்கு மெளனமாய் இருக்கின்றார்;⁹ அந்தக் காலவேளையில் அவர் அமைதிகாக்கின்றார். “இசையில் இந்த அமைதி எதை அர்த்தப் படுத்துகிறது?” என்று எவரொருவரும் கேட்டதாக நான் ஒருக்காலும் கேள்விப்பட்டதில்லை. மாறாக, அந்த அமைதியானது அவ்விடத்தில் சிலவற்றைச் செய்கிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்கின்றோம்: அது இசையின் முழுச் செயல்பாட்டிற்கு அர்த்தம் கூட்டுகிறது, அது பாடலுக்கு லயத்தைக் கூட்டுகிறது. அவ்வாறே, 8:1ன் அமைதி என்பது அனேகமாக, பின்தொடர விருந்த வெளிப்படுத்துதலுக்கான எதிர்பார்த்தலை உயர்த்துதல் என்ற நோக்கம் கொண்டிருக்கலாம்.¹⁰

இந்த அமைதிக்குக் கூடுதலான நோக்கம் ஒன்றைச் சில விளக்கவுரையாளர்கள் முன்மொழிகின்றனர். G. R. பீஸ்லீ-முர்ரே அவர்கள், சந்தர்ப்பப் பொருளானது “பரலோகத்தில் அமைதிக்கான ஒரு காரணத்தைக் கொடுக்கிறது. வசனம் 2க்குப் பின்வரும் பத்தியின் எஞ்சியபகுதியானது ஜெபத்தின் ஆய்வுக் கருத்தினால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது ... அந்த அமைதியானது ஜெபத்தை மாண்புடன் கேட்பதை முற்றிலும் அறிவுக்குப் பொருத்தமுடையதாக்குகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.¹¹ வில்லியம் பார்க்ளே அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்,

பரிசுத்தவாண்களின் ஜெபம் தேவனை நோக்கி மேலே செல்லத் தயாராக இருந்தது; இங்கு, பரிசுத்தவாண்களின் ஜெபங்கள் கேட்கப்படும்படிக்குப் பரலோகத்தில் உள்ள ஒவ்வொன்றும் நின்றது என்பது கருத்தாக இருக்கலாம் ... தேவனுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரரான அவரது மக்களின் மிகத்தாழ்மையான மென்னொலியுடன் கூடிய ஜெபத்தையும் கூடத் தேவனுடைய காதுகள் கேட்கும்படிக்கு, பரலோகத்தின் இசையும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் இடிமுழக்கமும் கூட அமைதியாக நின்றன.¹²

பிரான்க் பேக் அவர்கள் பின்வருமாறு உடன்பட்டார்: “பூமியில் இருந்த பரிசுத்தவாண்களின் ஜெபங்கள் கேட்கப்படுவதற்காக, தூதர் சேனைகளின் துதிகளும் அவற்றுடன் இணைந்த மூப்பர்கள் மற்றும் நான்கு ... ஜீவன்களின் துதிகளும் நிறுத்தப்பட்டன.”¹³

நீங்கள், “ஆனால் தேவன் தமது மக்களின் ஜெபத்தைக் கேட்பதற்காக முற்றிலுமான அமைதி அவருக்குத் தேவைப்படுவதில்லையே” என்று மறுத்துரைக்கலாம். அது உண்மையாகவே உள்ளது, ஆனால் இது ஒரு அடையாளத்துவமாக உள்ளது என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாம் மதிக்கின்ற யாரேனும் ஒருவர் பேசும்போது நாம், கவனித்துக் கேட்கும் சூழ்நிலையைச் சாத்தியமான அளவுக்குச் சிறந்ததாக ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றோம்: நாம் செய்கின்ற செயல்களை நிறுத்திவிடுகின்றோம்; பிள்ளைகளை அமைதியாய் இருக்கும்படி கூறுகின்றோம், வானொலி அல்லது தொலைக்காட்சிப்பெட்டியின் இயக்கத்தை நிறுத்தி விடுகின்றோம். அதுபோலவே, தேவன் தமது பரிசுத்தவாண்கள் கூறுவதை நன்கு கேட்பதற்காகப் பரலோகம் மற்றும் பூமியை அவர் அமைதிப்படுத்துவதின் அடையாளத்துவத்தை இவ்விடத்தில் நாம் கொண்டுள்ளோம்.¹⁴ இந்தச் சித்தரிப்பு என் இருதயத்தைத் தொடுகிறது. யூஜீன் பீட்டர்ஸன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்,

நாம் கூச்சல் மிகுந்த உலகத்தில் வாழ்கின்றோம். நாம் கூவப்படுகின்றோம், மேம்படுத்துகின்றோம், அழைக்கப்படுகின்றோம், ஒவ்வொருவரும் நமக்கு ஒரு அவசரச் செய்தியைக் கொண்டுள்ளனர். நாம் கூச்சலினால் சூழப்பட்டுள்ளோம்: தொலைபேசி, வானொலி, தொலைக்காட்சி, ஒலிப்பெருக்கிப் பெட்டிகள். செய்திகள் செவிடாக்குமளவுக்கு ஒலிபெருக்கப்படுகின்றன. உலகமானது ஒரேவேளையில் ஒவ்வொருவரும் பேசும் கும்பலாக உள்ளது, எவ்வொருவரும் கவனித்துக் கேட்க விரும்புமோ திறனோ இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். ஆனால் தேவன் கவனித்துக் கேட்கின்றார் ... அவர் நம்மிடத்தில் பேசுகின்றதைக் காட்டிலும் மகா அற்புதமான வகையில் நம்மைக் கவனித்துக் கேட்கின்றார் ...

ஜெபத்தில் நாம் கூறுகின்ற ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு பெருமூச்சும், ஒவ்வொரு முறுமுறுப்பும், ஒவ்வொரு தடுமாற்றமான சொல்லும்: இவை யாவையும் கவனித்துக் கேட்கப்படுகின்றன. பரலோகம் முழுவதும் அமைதியாய் இருக்கிறது. தேவன் கவனித்துக் கேட்கும்

போது, உரத்துக்கூறும் தூதர்களின் குரல்கள், ஊடுருவிப்பாயும் எக்காளச் செய்திகள், இடிமுழக்கமிடும் அரியணைப் பாடல்கள் ஆகியவை அமைதியாகின்றன.¹⁵

இந்த முப்பது நிமிட அமைதி என்பது இந்த மறைகருத்தைக் கொண்டிருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும், இவ்வசனப்பகுதி முழுமையும், தேவன் தமது விசேஷித்தவர்களின் ஜெபங்களைக் கவனிக்கின்றார் என்று அறிவிக்கிறது. “அப்போதோ அல்லது இப்போதோ, இடர்ப்பட்ட வாசகர்களுக்கு, அவர்களின் ஜெபங்கள் பரலோகத்தில் கேட்கப்பட்டுள்ளன, அவர்கள் அவற்றிற்குப் பதிலைப் பெறுவார்கள் என்பதையே யோவான் கூறுகின்றார். இரக்கம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றின் தேவன் மரித்தவராகவோ அல்லது காது கோளாதவராகவோ அல்லது மாறுபாடுள்ள வராகவோ இருப்பதில்லை.”¹⁶

தேவன் தமது மக்களின் ஜெபங்களைக் கேட்கின்றார் என்ற ஆச்சரியமான சத்தியம் வேதாகமம் முழுவதிலும் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. நீதிமொழிகளின் புத்தகமானது, “கர்த்தர் ... நீதிமாண்களின் ஜெபத்தையோ கேட்கிறார்” என்று எளிமையாகக் கூறுகிறது (15:29). சாலொமோனிடத்தில் தேவன், “நீ என் சமூகத்தில் செய்த உன் விண்ணப்பத்தையும் உன் வேண்டுகலையும் கேட்டேன்” என்று கூறினார் (1 இராஜாக்கள் 9:3அ). அவர் எசேக்கியாவினிடத்திற்கு, “உன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டேன், உன் கண்ணீரைக் கண்டேன்” என்று வார்த்தை அனுப்பினார் (2 இராஜாக்கள் 20:5ஆ). உண்மை நிறைந்தவர்களின் ஜெபங்களையும் வேண்டுகலங்களையும் தேவன் இன்னமும் கேட்கின்றார். பேதுரு, “கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமாண்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது, அவருடைய செவிகள் அவர்கள் வேண்டுகலுக்குக் கவனமாயிருக்கிறது” என்று எழுதினார் (1 பேதுரு 3:12அ). யோவான் பின்வருமாறு ஒப்புக்கொண்டார்: “நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம்” (1 யோவான் 5:14). “கேட்கப்படுதலின் நிச்சயத்தன்மை என்பதே தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களின் ஜெபங்களினுடைய தனிப்பட்ட அம்சமாயிருந்தது.”¹⁷

நாம் ஜெபிக்கும்போது பரலோகம் கவனித்துக் கேட்கிறது என்பதை அறிதல் அற்புதமானதாக இருப்பதில்லையா?

பரலோகம் அகம்மகிழ்கிறது (வசனங்கள் 3, 4)

கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபிக்கும்போது, பரலோகம் அகம்மகிழ்கிறது என்றும் இவ்வசனப்பகுதி அறிவிக்கிறது.

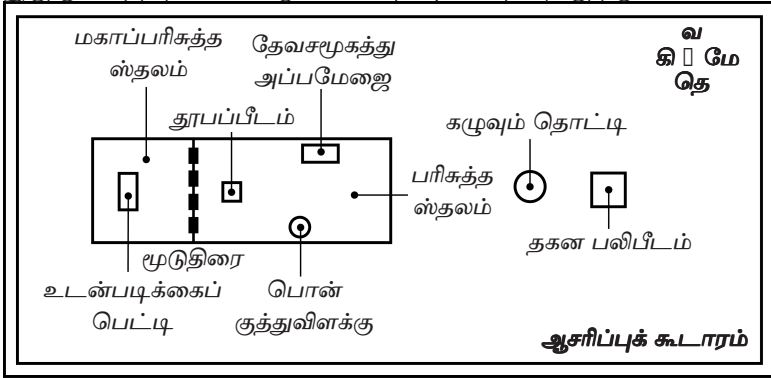
வசனம் 2ல் ஏழு தூதர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் தரப்பட்டன; ஆனால் அவர்கள் தங்கள் எக்காளங்களை ஊதுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், இன்னொரு தூதர் காட்சியில் தோன்றினார்.¹⁸

வேறொரு தூதரும் வந்து, தூபங்காட்டும் பொற்கலசத்தைப் பிடித்துப் பலிபீடத்தின் படியிலே நின்றான், சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக இருந்த பொற்பீடத்தின்மேல்¹⁹ சகல பரிசுத்தவாண்களுடைய

ஜெபங்களோடும்²⁰ செலுத்தும்படி மிகுந்த தூபவர்க்கம்²¹ அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.²² அப்படியே பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்களோடும்²³ செலுத்தப்பட்ட தூபவர்க்கத்தின் புகையானது தூதனுடைய கையிலிருந்து தேவனுக்கு முன்பாக எழும்பிற்று (வசனங்கள் 3, 4). (“தூபத்தின் முன்பாக ஒரு தூதன்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து பின்வருவது அடையாளத்துவமாக உள்ளது: பொற்றீடம் என்பது ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் பரிசுத்தஸ்தலத்தினுள்ளே இருந்த தூபப்பீடமாயிருந்தது (யாத்திராகமம் 30:1-8). இது மூன்றடி உயரமும் ஒவ்வொரு பக்கமும் சுமார் பதினெட்டு அங்குலம் அகலமும் கொண்டதும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டு பொன்தகடு போர்த்தப் பட்டதுமான ஒரு சிறு பீடமாக இருந்தது. அந்தப் பீடத்தின்மீது ஒரு நெருப்புத்தட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது, அத்தட்டின்மீது தூபவர்க்கம் எரிக்கப்பட்டது.

இந்த பீடமானது பரிசுத்த ஸ்தலத்தை மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்து பிரித்த திரையின் முன்பாக நேரடியாய் நின்றிருந்தது.²⁴

குறிப்பிடப்பட்ட காலங்களில், ஒரு ஆசாரியர் ஆசரிப்புக்கூடாரத்திற்கு வெளியில் இருந்த (தகனபலிபீடமாகிய) வெண்கலப் பீடத்திற்கு ஒரு தூபக்கலசத்தை எடுத்துச்சென்று அந்தக் கலசத்தில் நெருப்பை இட்டு நிரப்புவார் (லேவியராகமம் 16:12; மேலும் எண்ணாகமம் 16:46ஐயும் காணவும்²⁵). அவர் அந்தத் தூபக்கலசத்தையும் தூபத்தையும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு உள்ளே எடுத்துக் கொண்டுபோய், தூபக்கலசத் தட்டைப் பொற்றீடத்தின்மீது இட்டு, தூளாக்கப்பட்ட தூபவர்க்கத்தை நெருப்பின் மீது தூவுவார் (லேவியராகமம் 10:1ஐக் காணவும்). விரைவிலேயே இனிய நறுமணமானது பரிசுத்த ஸ்தலத்தை நிரப்பும், அது மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்ளும் கூட ஊடுருவிச்செல்லும். மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்தினுள் கிருபாசனத்தை மேல்பகுதியில் கொண்டிருந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டி²⁶ இருந்தது: அது தேவன் தமது மக்களைச் சந்திப்பதாக வாக்களித்திருந்த

இடமாயிருந்தது (யாத்திராகமம் 25:17-22; 26:34ஐக் காணவும்). யூதத்துவச் சிந்தனையில், தூபவர்க்கத்தின் நறுமணம் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்கே மிதந்து வருவதாய் இருந்தது.²⁷

ஏறக்குறைய தொடக்கத்தில் இருந்தே, பொற்பீடத்தின்மீது எரிக்கப் பட்ட தூபவர்க்கமானது, தேவனிடத்திற்கு ஜெபம் மேலேறிச் செல்லுதல் என்ற கருத்துடன் இணைவிக்கப்பட்டிருந்தது. தாவீது, “என் விண்ணப்பம் உமக்கு முன்பாகத் தூபமாக ... இருக்கக்கடவது” என்று எழுதினார் (சங்கீதம் 141:2அ). தேவாலயம் கட்டப்பட்ட பின்பு, ஒருநாளில் தூபப்பலி செலுத்தும் இருவேளைகளின்போதும் (யாத்திராகமம் 30:7, 8), யூதர்கள் ஜெபத்திற்காகப் பெண்களின் முற்றத்தில் ஒன்றுகூடினர். லூக்கா 1ல், சகரியா தூபம் காட்டுவதற்காகத் தேவாலயத்திற்குள் சென்றபோது (வசனங்கள் 5, 8, 9, 11), “ஜனங்களெல்லாரும் கூட்டமாய் வெளியே ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்” (வசனம் 10). தூபத்தையும் ஜெபங்களையும் ஒன்றுகலத்தல் என்ற உருவகம், தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு, அதிலும் விசேஷமாய் யூதப்பின்னணியைக் கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு நன்கு பழக்கமானதாக இருந்திருக்கும்.²⁸

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5ல் இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் “தூபவர்க்கம் நிறைந்த பொற்கலசங்களைக்” கொண்டிருந்ததாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தனர், இது “பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்கள்” என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தது (வசனம் 8). அதிகாரம் 8ல் இந்தச் சித்தரிப்பு சற்றே மாறுபடுகிறது: இங்கு, பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களுடன் தூபம் சேர்க்கப்பட்டது என்றும், அதன் பின்பு “பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்களோடும் செலுத்தப்பட்ட தூபவர்க்கத்தின் புகையானது தூதனுடைய கையிலிருந்து தேவனுக்கு முன்பாக எழும்பிற்று” (வசனம் 3, 4) என்றும் நாம் வாசிக்கின்றோம். ஜெபங்கள் மற்றும் தூபம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு வித்தியாசம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், தூபம் என்பது கிறிஸ்து மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோரின் வேண்டுகலினை அடையாளமாய் இருக்கலாம் (ரோமர் 8:26, 34; மேலும் எபிரெயர் 7:25; 1 யோவான் 2:1ஐயும் காணவும்). வியோன் மோரிஸ் அவர்கள், “ஜெபம் என்பது மிகவும் அடிக்கடி உணரப்படுவதுபோல், தனிமையான சாதனையாக இருப்பதில்லை. பரலோக உதவி அதற்கு உள்ளது மற்றும் நமது ஜெபங்கள் தேவனைச் சென்று சேருகின்றன” என்று கவனித்துள்ளார்.²⁹

தூப பீடம் மற்றும் தூபம் பற்றிய கலந்துரையாடலானது இங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்தை விட்டு நம்மை விலக்கும்படிக்கு நாம் அனுமதித்துவிடக் கூடாது: கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபிக்கும்போது பரலோகம் அகம் மகிழ்கிறது! பழைய ஏற்பாட்டின் மொழிநடையில், தூபம் என்பது தேவனுடைய நாசிகளுக்கு இனிமையானதாக (சுகந்த வாசனையாக) இருந்தது;³⁰ அதுபோலவே, உங்கள் ஜெபங்களும் அவருடைய பார்வைக்கு இனிமை யானவைகளாய் இருக்கின்றன. “செம்மையானவர்களின் ஜெபமோ அவருக்குப் பிரியம்” (நீதிமொழிகள் 15:8ஆ). நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது பரலோகம் சந்தோஷம் அடைகிறது.

பரலோகம் பதில் அளிக்கிறது (வசனங்கள் 5, 6)

ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார்: “நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங் குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுகவனாலும் தேவனுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள்” (பிலிப்பியர் 4:6). “ஒன்றைப் பற்றி நினைப்பது தகுதியானது என்றால், அதைப் பற்றி ஜெபிப்பதும் தகுதியானதாகவே உள்ளது.”

இருப்பினும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8ன் முதல் பகுதியில், பரிசுத்தவாண்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலான ஜெபம் ஜெபிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவாக உள்ளது - இது “... கொல்லப்பட்டவர்களுடைய ஆத்துமாக்களைப் பலிபீடத்தின்கீழே கண்டேன். அவர்கள்: பரிசுத்தமும் சத்தியமுமுள்ள ஆண்டவரே, தேவரீர் பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்களிடத்தில் எங்கள் இரத்தத்தைக்குறித்து எதுவரைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச்செய்யாமலும் பழிவாங்காமலும் இருப்பீர்...” (6:9, 10) என்று குரல் எழுப்பப்பட்டதைப் போன்று இருந்தது. ஜெபங்களைத் தொடர்ந்து நடைபெற்றவற்றின் நிமித்தம் நாம் இந்த முடிவை அடைகின்றோம்:

பின்பு, அந்தத் தூதன் தூபகலசத்தை எடுத்து, அதைப் பலிபீடத்து நெருப்பினால் நிரப்பி, (அதை³¹) பூமியிலே கொட்டினான், உடனே சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமியதிர்ச்சியும் உண்டாயின.

அப்பொழுது, ஏழு எக்காளங்களையுடைய ஏழு தூதர்கள் எக்காளம் ஊதுகிறதற்குத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள் (வசனங்கள் 5, 6).

“பூமியிலே” என்ற சொற்றொடர், பாவநிலையில் உள்ள வட்டா ரத்தைக் குறிக்கிறது.³² வேதசாட்சிகளாக மரித்திருந்தவர்கள், “பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்களிடத்தில் எங்கள் இரத்தத்தைக்குறித்து எதுவரைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச்செய்யாமலும் பழிவாங்காமலும் இருப்பீர்” என்று கேட்டிருந்தனர். பலிபீடத்தில் இருந்து “பூமியிலே” நெருப்பைக் கொட்டுதல் என்பது, கிறிஸ்தவர்களை எதிர்த்திருந்தவர்களமீது பழிதீர்த்துக் கொள்ளுதல் என்பதைக் குறிப்பிட்டது.³³

நெருப்பானது பூமியை வந்து தாக்கியபோது, “சத்தங்களும், இடி முழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமியதிர்ச்சியும் உண்டாயின.” அதிகாரம் 4ல் நாம், தேவனுடைய அரியணையில் இருந்து “மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும் புறப்பட்டன” என்று கண்டோம் (வசனம் 5அ). அதிகாரம் 6ல் நாம், பூமியதிர்ச்சி என்பது, அசைக்கப்பட முடியாதவை என்று மக்கள் கருதியவை அசைக்கப்படுதலின் அடையாளத்துவமாய் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டோம்.³⁴ இந்தச் சொற்றொடர்களின் கூட்டிணைவானது தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பு என்ற கருத்திற்கு மறுவலிவூட்டு கிறது.

இவை யாவும், ஏழு எக்காளங்களின் நாடகத்துவமான எச்சரிக்கை

களின் ஒலித்தலுக்கு வழிநடத்துகின்றன.³⁵ அவிசவாசிகளுக்குத் தேவனுடைய செய்தி தெளிவாயிருந்தது: நீங்கள் என்னுடைய மக்களைத் துன்புறுத்தினால், நீங்கள் எனக்குப் பதில் அளிப்பீர்கள்!

வசனங்கள் 5, 6 ஆகியவற்றின் செய்தியானது தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவ வாசகர்களுக்கு மிகவும் அவசியமாய் இருந்தது. “துன்புறுத்துதல் மற்றும் வருத்தப்படுத்துதலின் கனத்த இயந்திரங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக அணிவகுத்து நிற்க வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் ஆபுதங்களோ அல்லது வாக்குகளையோ கொண்டிருந்தது இல்லை. அவர்கள் கொஞ்சம் பணம் கொண்டிருந்தனர், மதிப்பு மரியாதை எதுவும் அவர்களுக்கு இருந்ததில்லை.”³⁶ குறைந்த பட்சமாக அவர்களில் சிலர், “ரோமாபுரியினுடைய அதிகாரத்தின் முன்னிலையில் நாம் என்ன செய்யக்கூடும்?” என்று கேட்டிருக்க வேண்டும். “ஜெபியுங்கள்!” என்பதே இதற்கு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8ன் பதிலாக உள்ளது. தாமஸ் டொர்ரன்ஸ் அவர்கள், சிந்தனையைத் தூண்டும் பின்வரும் வார்த்தைகளை எழுதினார்:

உலகத்தின் பின்புறத்தில் உள்ள உண்மையான எஜமானத்துவ - வல்லமைகள் யாவை? நமது அடைவிடத்தின் ஆழமான இரகசியங்கள் யாவை? இங்கே திகைக்கச் செய்யும் பதில் உள்ளது: பரிசுத்தவான் களின் ஜெபமும் தேவனுடைய அக்கினியுமே ஆகும்... தேவனுடைய நெருப்பினால் தணல்முட்டப்பட்டு பூமியின்மீது கொட்டப்பட்ட ஜெபத்தின் வல்லமை என்பது, பூமியின்மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இருளைவிடவும் வல்லமையான அதிகாரங்களைவிடவும் அதிக வலுவான, அதிக வல்லமை நிறைந்த சக்திகளாக உள்ளன ...

... பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களும் தேவனுடைய நெருப்பும் உலகத்தின் ஓட்டம் முழுவதையும் அசைக்கின்றன. அவைகள் இந்த உலகம் அறிந்துள்ளவற்றிலேயே மிகவும் வலுவானவைகளாகவும், மிகவும் கலங்கச் செய்பவைகளாகவும், மிகவும் புரட்சிகரமானவைகளாகவும், மிகவும் பயங்கரமுட்டும் வல்லமைகளாகவும் உள்ளன. கிறிஸ்துவின் சபையில் உள்ள நாம் தேவனுக்கென்று ஜெபத்தின் வல்லமை இவ்வாறு உள்ளது என்று உண்மையிலேயே புரிந்து கொள்வோமா! ...³⁷

கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபிக்கும்போது பரலோகம் கவனிப்பது மட்டுமின்றி, பரலோகம் மகிழ்வடைவது மட்டுமின்றி, பரலோகம் பதில் அளிக்கிறது என்றும் வேதாகமம் போதிக்கிறது. நமது ஜெபங்களுக்குத் தேவன் பதில் அளிக்கின்றார்! இயேசு, “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள், தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 7:7). யாக்கோபு, “நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ள தாயிருக்கிறது” என்று எழுதினார் (யாக்கோபு 5:16ஆ). யோவான், “நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதெதுவோ அதை அவராலே பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம்” என்று தெளிவாகக் கூறினார் (1 யோவான் 3:22ஆ). அவர் மேலும் பின்வருமாறு கூறினார்,

நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம். நாம் எதைக் கேட்டாலும், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்று நாம் அறிந்திருந்தோமானால், அவரிடத்தில் நாம் கேட்டவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டோமென்றும் அறிந்திருக்கிறோம் (1 யோவான் 5:14, 15).

நாம் இவ்வசனப் பகுதிகளை நம்புகின்றோமா? நாம் ஜெபத்தின் வல்லமையை நம்புகின்றோமா?

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1-6 வசனப் பகுதியானது, பல்வேறு எழுத்தாளர்களால் ஜெபத்தைப் பற்றித் தரப்பட்ட பின்வரும் விளக்கங்களைத் தூண்டியது:

[ஜெபம் என்பது] தேவனுடைய ஆளுகையில் [கிறிஸ்தவரின்] நேரடியான பங்கேற்பின் ஒரு வடிவமாக உள்ளது.³⁸

ஜெபத்தின் செல்வாக்கு என்பதே பூமியில் மிகவும் வல்லமை நிறைந்த செல்வாக்காக உள்ளது; மனிதர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படக் கூடியவையாய் இருப்பினும் அல்லது இல்லாதிருப்பினும், கிறிஸ்தவ ஜெபங்களுடன் சில உறவுமுறையை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருந்த தனிச்சிறப்பான நிகழ்ச்சிகள் என்று பூமியில் எதுவுமே இருப்பதில்லை.³⁹

[பொல்லாங்குடனான யுத்தத்தில்,] விசுவாசத்தின் ஜெபத்திற்குத் தெய்வீக பதில் என்பதே கிறிஸ்தவரின் இரகசிய ஆயுதமாக உள்ளது.⁴⁰

[இடர்ப்பாடு வருகிறபோது] ஜெபம் என்பது ... வேறு எதுவும் செய்யக்கூடியதைக் காட்டிலும் அதிகம் நடைமுறைக்கு உகந்த விஷயமாக உள்ளது.⁴¹

ஒருமுறை இரண்டு பையன்கள், யார் அதிகதூரம் தாண்ட முடியும் என்ற போட்டியில் இறங்கினர். பின்பு, வெற்றிபெற்ற பையன் முதல் இடத்திற்கான பரிசைத் திருப்பிக்கொடுக்க முயற்சி செய்தான். “நான் ஏமாற்றி விட்டேன், நான் தாண்டுவதற்கு முன்பு ஜெபித்தேன்” என்று அவன் கூறினான். அவன் ஏமாற்றவில்லை, ஆனால் அவன், வேறுவகையில் செய்திருக்க முடியாதவற்றைத் தேவனுடைய உதவியுடன் தன்னால் செய்ய முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருந்தான் - இது நாம் யாவரும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடமாக உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபிக்கும்போது பரலோகம் பதில் அளிக்கிறது என்பதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி!

முடிவுரை

சங்கீதம் 55ல் தாவீது தமது இருதயத்தைத் தேவனிடத்தில் உஹற்றினார்:

எனக்குச் செவிகொடுத்து, உத்தரவு அருளிச்செய்யும், சத்துருவினு

டைய கூக்குரலினிமித்தமும், துன்மார்க்கர் செய்யும் இடுக்கத்தினிமித்தமும் என் தியானத்தில் முறையிடுகிறேன். அவர்கள் என்மேல் பழிசாட்டி, குரோதங்கொண்டு, என்னைப் பகைக்கிறார்கள்.

என் இருதயம் எனக்குள் வியாகுலப்படுகிறது, மரணத்தினால் என்மேல் விழுந்தது. பயமும் நடுக்கமும் என்னைப் பிடித்தது, அருக்களிப்பு என்னை முடிற்று. அப்பொழுது நான்: ஆ, எனக்குப் புறாவைப்போல் சிறகுகள் இருந்தால், நான் பறந்துபோய் இளைப்பாறுவேன் (வசனங்கள் 2-6).

நீங்கள் எப்போதாவது, தாவீதைப்போல் வாழ்க்கையினால் மூழ்கடிக்கப்படும்படி விடப்பட்டு இருந்துள்ளீர்களா? சங்கீதக்காரர் தொடருகையில் தமது விசுவாசத்தை அவர் வெளிப்படுத்திய வகையைக் கவனியுங்கள்: “நானோ தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுவேன், கர்த்தர் என்னை இரட்சிப்பார் ... அவர் என் சத்தத்தைக் கேட்பார்” (வசனங்கள் 16, 17). அவரது முடிவு என்னவாக இருந்தது? “கர்த்தர்மேல் உன் பாரத்தை வைத்துவிடு, அவர் உன்னை ஆதரிப்பார், நீதிமாணை ஒருபோதும் தள்ளாடவொட்டார்” (வசனம் 22). நமது வேதவசனப் பகுதியின் அடிப்படைச் சத்தியங்களைத் தாவீது புரிந்து கொண்டிருந்தார்: தேவனுடைய மக்கள் ஜெபிக்கும்போது, பரலோகம் கவனித்துக் கேட்கிறது, பரலோகம் அகம் மகிழ்கிறது, பரலோகம் பதில் அளிக்கிறது.

இந்த மாபெரும் சத்தியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது நமது வாழ்வில் செயல்விளைவை ஏற்படுத்தும். நாம் அதிகமாய் ஜெபிப்போம் என்பது ஒரு விளைவாக இருக்கும். தேவனுடனான நமது உறவுமுறை சரியாய் இருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் நமது வாழ்வைப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போம் என்பது இன்னொரு விளைவாக இருக்க வேண்டும். “துன்மார்க்கருக்கு கர்த்தர் தூரமாயிருக்கிறார்: நீதிமாண்களின் ஜெபத்தையோ கேட்கிறார்” (நீதிமொழிகள் 15:29). நீங்கள் தேவனை “அப்பா” (“பிதா”) என்று அழைக்கக் கூடுவதற்கு முன்பு, நீங்கள் தண்ணீரினாலும் ஆவியினாலும் மறுபடியும் பிறந்திருக்க வேண்டும் (யோவான் 3:3, 5); நீங்கள் உங்கள் பாவமன்னிப்பிற்கென்று தண்ணீருக்குள் முழுக்காட்டப் பட்டிருக்க வேண்டும் (நடபடிகள் 2:38).

நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாக வேண்டியிருந்தால், அல்லது தவறுகின்ற பிள்ளை என்ற வகையில் நீங்கள் கர்த்தரிடமாய் திரும்ப வேண்டியிருந்தால், அதை நீங்கள் இன்றே செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக நான் ஜெபிக்கின்றேன்!

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

டொர்ரன்ஸ் அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட பின்வரும் சொற்றொடரானது இந்தப் பாடத்திற்கு ஒரு நல்ல தலைப்பை ஏற்படுத்துவதாயிருக்கும்: “பரிசுத்தவாண்களின் ஜெபங்களும் தேவனுடைய நெருப்பும்.”⁴² ஏரல் பால்மர் அவர்கள், மனதில் பதியும் பின்வரும் தலைப்பைக் கொடுத்தார்:

“அமைதியும் சப்தமும்.”⁴³ வில்லியம் பார்க்களே அவர்கள், “அமைதியும் ஜெபத்தின் முழக்கமும்”⁴⁴ என்ற தொடர் மொழியை உபயோகித்தார்.

குறிப்புகள்

¹ ஏழாம் முத்திரையின் செயலானது வசனம் 1ல் முடிவடைகிறது என்றும், முத்திரை உடைக்கப்பட்டபோது மாத்திரமே அமைதி நிலவற்று என்றும் சில விளக்கவுரையாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். இது சாத்தியமானதாக உள்ளது, ஆனால் சந்தர்ப்பப் பொருளானது, ஏழாம் முத்திரையின் செயல்பாடு தொடர்கிறது என்ற கருத்தை ஆதரிப்பதாக உள்ளது. முதலாவது, வசனம் 2 ஒரு புதிய பத்தியாகத் தொடங்குவதில்லை; மாறாக, வசனங்கள் 1ம் 2ம் ஒரே பத்தியின் பாகமாக உள்ளன. இரண்டாவது, வசனம் 5ன் உச்சநிலைக் காட்சி மொழிநடையானது ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படுதல் (11:19) மற்றும் ஏழாம் கலசம் ஊற்றப்படுதல் (16:18-21) ஆகியவற்றின் உச்சநிலைக் காட்சிக்கு இணையானதாக உள்ளது. இது, ஏழாம் முத்திரையின் செயல்பாடானது குறைந்தபட்சம் வசனம் 5 வரையிலுமாவது விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது - இது தூதர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றிக் கூறுகிற வசனம் 2ஐயும் உள்ளடக்குகிறது. ² Frank Pack, *Revelation*, Part 1, The Living Word Series (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1965), 73. ³ Jim McGuiggan, *The Book of Revelation*, Looking Into the Bible Series (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 97-98. ⁴ Martin Kiddle, *The Revelation of St. John*, The Moffatt New Testament Commentary Series (New York: Harper & Brothers, Publishers, 1940), 128-29. நீங்கள் அமெரிக்க நாட்டில் வசிப்பவராய் இருந்தால், தொலைக்காட்சியில் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பானவற்றில் “மறு ஒலிபரப்புகள்” பற்றிய விவரிப்பை நீங்கள் பயன்படுத்த முடியும்: நாம் அடிக்கடி, ஒரே விளையாட்டைப் பல மாறுபட்ட முறைகள் பார்க்கின்றோம், ஆனால் அவ்வாறு பார்க்கும்போது வேறுபட்ட கண்ணோக்கில் இருந்து பார்க்கின்றோம். (கிரிக்கெட் விளையாட்டில் சில காட்சிகள் திரும்பத் திரும்ப வேறுபட்ட கோணத்தில் காட்டப்படுவதைப் போன்றது.) ⁵ Ibid. “இந்த வளர்நிலையின் தனிச்சிறப்பு பிற்பாடு வலியுறுத்தப்படும். ⁷ எண்ணமுடியாத திரளான கூட்டத்தாரின் ஆராதனை “இரவும் பகலும்” (வசனம் 15) - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், இடைவிடாமல் - தொடர்ந்தது என்று அதிகாரம் 7 எடுத்துரைத்தது. இது, திடீரென்று தோன்றிய அமைதியை இன்னும் அதிகத் திகைப்புக்கு உரியதாக்கி இருக்க வேண்டும். ⁸ “மணி” என்ற சொற்றொடரின் அடையாளத்துவத் தனிச்சிறப்பு, “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் உள்ள “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் சுருக்கமாகத் தொடர்பப்பட்டுள்ளது, ஆனால் “அரைமணி நேரம்” என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. “ஏறக்குறைய அரைமணிநேரமளவும்” என்று யோவான் கூறியதான உண்மையில், “ஆழமான” அடையாளத்துவ அர்த்தம் எதுவும் இல்லை. இந்தச் சொற்றொடர், நாடகத்துவ விளைவுக்காக அமைதியின் ஒரு சுருக்கமான, திட்டவட்டமற்ற காலவேளையை மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. ⁹ இசை என்பது, முழுக் குறிப்புகள், அரைக் குறிப்புகள், கால் குறிப்புகள், அரைக்கால் குறிப்புகள், வீசும் குறிப்புகள் ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதுபோலவே, அது முழு ஓய்வுகள், அரை ஓய்வுகள், கால் ஓய்வுகள், அரைக்கால் ஓய்வுகள், மற்றும் வீசும் ஓய்வுகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்குகிறது. ஒரு ஸ்வரமானது எவ்வளவு நேரம்

நீடிக்கவேண்டும் என்பதை குறிப்பின் வகையானது தீர்மானிக்கிறது, மற்றும் எவ்வளவு நேரம் அமைதியாய் இருக்க வேண்டும் (எவ்வளவு நேரம் பாடாது இருக்க வேண்டும்) என்பதை ஓய்வின் வகையானது கூறுகிறது. ¹⁰ அமைதிக்கான மற்ற நோக்கங்களும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட்டுள்ளன: (1) துன்மார்க்கரை மனம் வருந்தச் செய்யவைத்தல் என்பதே எக்காளங்களின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கும் என்பதால், அரைமணி நேர அமைதி என்பது, மனிதர்கள் மனந்திரும்பக் காலத்தைத் தேவன் கொடுத்தபோது, மனிதகுலத்திடம் அவர் காண்பித்த பொறுமையை அடையாளப்படுத்திற்று என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். (2) ஏழாம் முத்திரையின் செயல்பாடு முழுவதும் வசனம் 1ல் காணப்படுகிறது என்று நம்புகின்றவர்கள், இந்த அமைதி என்பது, நித்தியத்துவத்தைப் பற்றி நாம் அறியாத மற்றும் அறிய முடியாத பல உண்மைகளை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது என்று கூறுகின்றனர். (3) சிலர் இந்த அமைதியில், ஆழ்ந்தறிவுள்ள பயபக்தியின் காலவேளை ஒன்றைக் கண்டுள்ளனர்.

¹¹G. R. Beasley-Murray, *The Book of Revelation*, The New Century Bible Commentary Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1974), 150. ¹²William Barclay, *The Revelation of John*, vol. 2, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 40. ¹³Pack, 73. See also Eugene H. Peterson, *Reversed Thunder* (San Francisco: Harper Collins Publishers, 1988), 87. ¹⁴“இஸ்ரவேல் மக்களின் துதிகள் பரலோகத்தில் கேட்கப்படும்படிக்கு, தூதர்கள் பாடுதலில் இருந்து ஓய்ந்திருத்தல் பற்றிய குறிப்பு ஒன்று தல்மூத்தில் உள்ளது” (Robert Mounce, *The Book of Revelation*, The New International Commentary on the New Testament Series [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977], 179). ¹⁵Peterson, 93. ¹⁶Albert H. Baldinger, *Preaching From Revelation: Timely Messages for Troubled Hearts* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1960), 40. ¹⁷Peterson, 94. ¹⁸ஏழாம் முத்திரை உடைக்கப்படுதல் (8:1) மற்றும் இடிமுழக்க ஒலி (8:5) ஆகியவற்றிற்கு இடையில் நடைபெற்ற யாவும் முழுமையான அமைதியில் நடைபெற்றன என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். அப்படியென்றால், அது அந்தச் செயல்பாட்டின் செயல்விளைவைக் கூட்டியிருக்கும். ¹⁹இந்தக் காட்சியானது, 6ம் அதிகாரத்தில் வேதசாட்சிகளாக மரித்தவர்களின் ஆத்துமாக்கள் “பலிபீடத்தின் கீழ்” இருந்தன (வசனம் 9) என்ற காட்சியுடன் உறவுபட்டுள்ளது. நாம் 6:9-11ஐக் கலந்துரையாடியபோது, அந்தக் காட்சியில் பலிபீடமானது பழைய ஏற்பாட்டின் வெண்கலப் பலிபீடத்துடன் உறவுபட்டிருந்தது என்று கருத்துத் தெரிவித்திருந்தோம். அதேவேளையில் நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஒரே ஒரு பலிபீடம் மாத்திரமே குறிப்பிடப்பட்டது, அது சிலவேளைகளில் பொன்னால் ஆன பலிபீடம் என்றும் சிலவேளைகளில் வெண்கலப் பலிபீடம் என்றும் சித்தரிக்கப்பட்டது என்றும் குறிப்பிட்டோம். மேலான்ஸ் அவர்கள், “யோவானின் தரிசனத்தில் இரு பலிபீடங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்படாதிருக்க வேண்டிய காரணம் எதுவும் இல்லை” என்று கூறினார் (157). 8:1-5ல் உள்ள பலிபீடத்தைப் பற்றி பேசும் அவர்கள், “இவ்வசனப்பகுதியில் தனித்தனியான இரு பலிபீடங்கள் காணப்படுகின்றன என்பது சந்தேகத்திற்கு உரியதாக உள்ளது, ஆனால் பொன்னால் ஆன பலிபீடம் மற்றும் தகனபலிசெலுத்தும் பலிபீடம் ஆகிய இரண்டின் பண்புகளும் இந்த பலிபீடத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன” என்று எழுதினார் (74). அதிகாரம் 6ல் உள்ள பலிபீடத்திற்கு நேர் எதிராக, அதிகாரம் 8ல் உள்ள பலிபீடமானது தூப பீடத்தின் பண்புகளை அதிகமாக கொண்டுள்ளது. ²⁰இந்தக் காட்சியானது, வேதசாட்சிகள் “எதுவரைக்கும்?” என்று கூக்குரலிட்ட அதிகாரம் 6ன் காட்சியுடன் உறவுபட்டுள்ளது (வசனங்கள் 9, 10). இருப்பினும் இவ்விடத்தில் வேதசாட்சிகள் மட்டுமின்றி “சகல பரிசுத்தவாண்களுடைய” ஜெபங்களும் உள்ளன என்பதைக்

கவனிக்கவும்.

²¹ தூதனுக்கு, “மிகுந்த தூபவர்க்கம்” கொடுக்கப்பட்டது என்ற உண்மையானது, இந்த அடையாளத்துவம் யூதர்களின் பாவநிவாரண நாளில் இருந்து வந்துள்ளது என்று சில விளக்கவரையாளர்களை நம்பி இணங்கச் செய்துள்ளது, ஏனெனில் மற்ற நாட்களைக் காட்டிலும் அதிகமான தூபவர்க்கமானது பாவநிவாரண நாளன்று பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு எடுத்து செல்லப்படும். ²² சிலர் இவ்வசனப்பகுதியை, கிறிஸ்தவர்களுக்காகத் தூதர்கள் வேண்டுகல் செய்கின்றனர் என்று போதிக்கப் பயன்படுத்த முயற்சிசெய்துள்ளனர். இருப்பினும் தூபவர்க்கமானது தூதனிடத்தில் தோன்றவில்லை, அது அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தூதர் என்பவர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முழுவதிலும் உள்ளது போல, அரியணையில் இருந்து வரும் அறிவுறுத்துதல்களை நிறைவேற்றுகின்ற ஊழியக்காரராக மாத்திரமே இருந்தார். ²³ “பரிசுத்தவான்களுடைய ஜெபங்கள்” என்ற சொற்றொடருக்கான மற்ற விளக்கங்களுக்கு, இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ள “ஆட்டுக்குட்டியானவர் பாத்திராய் இருக்கின்றார்” என்ற பாடத்தில் 5:8க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ²⁴ KJV வேதாகமம், இதை “The Most Holy Place” [“மகாப் பரிசுத்த ஸ்தலம்”] என்று அழைக்கிறது. ²⁵ பலிசெலுத்தும் பீடத்தில் எப்போதுமே நெருப்பு இருந்தது, ஆனால் தூப பீடத்தில் அவ்வாறு இருக்கவில்லை; இவ்விதமாக இவ்வசனப்பகுதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பீடமானது அனேகமாக பவிபீடமாகவே இருக்க வேண்டும். ²⁶ NASB வேதாகமம், இதை “the ark of the testimony” (சாட்சியின் பெட்டி) என்று அழைக்கிறது. ²⁷ பொன்னால் ஆன பீடமானது மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்தினுள் இருந்தது என்று எபிரெயருக்கு நிரூபம் எழுதியவர் சித்தரிக்குமளவுக்கு (எபிரெயர் 9:3, 4ஐக் காணவும்) தூப பீடமானது மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்துடன் நெருக்கமாக உறவுபட்டிருந்தது. ²⁸ இது ஒரு அடையாளத்துவமாக உள்ளது என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவும். இவ்வசனப் பகுதியில் தூபவர்க்கத்தின் அடையாளத்துவப் பயன்பாடானது, இன்றைய நாட்களில் ஆராதனையில் தூபவர்க்கம் பயன்படுத்தப்படுவதை நியாயப்படுத்துவதில்லை. இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் “ஆட்டுக்குட்டியானவர் பாத்திராய் இருக்கின்றார்” என்ற பாடத்தில் 5:8க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ²⁹ Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 118. ³⁰ “சுகந்த வாசனை” என்பது பலிகள் தொடர்பாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் மீண்டும் காணப்படுகிற ஒரு சொற்றொடராக உள்ளது. இது (KJVயில்) “sweet savour” என்றும், (NASBயில்) “soothing aroma” அல்லது (NIVயில்) “pleasing aroma” என்றும் உள்ளது. (உதாரணத்திற்கு, ஆதியாகமம் 8:21; யாத்திராகமம் 29:18; லேவியராகமம் 1:9; எண்ணாகமம் 15:7; எசேக்கியேல் 20:41 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) AB வேதாகமமானது இந்தச் சொற்றொடரைப் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு விரிவாக்குகிறது: “a scent of satisfaction to His heart” [“அவரது இருதயத்திற்கு நிறைவளிக்கும் ஒரு வாசனை”]. ஜட்ஸோனியாவில் எனது வகுப்பில், பாடத்தின் இப்பகுதியை நான் அடையும்போது, எனது மாணவர்களிடத்தில் நான், அவர்களுக்கு “இனிய நறுமணமாக” இருப்பது எது என்று கேட்டேன். புத்தறுப்புப் புல், வெட்டப்பட்ட ஒரு ஆரஞ்சுப்பழம், புதிதாய்ப் போடப்பட்ட காஃபி, வீட்டில் செய்யப்பட்ட ரொட்டி, சுத்தமான ஒரு குழந்தை, தேன்சிந்தும் மலர்க்கொத்துகள், புதிதாய் அடுமணையில் இடப்பட்ட பை என்ற கேக், மற்றும் இலவங்கப்பட்டையின் மணம் என்பவை பதில்களில் உள்ளடங்கின. நமது நாசிகளுக்கு இந்த நறுமணங்கள் எவ்வாறு உள்ளனவோ, அவ்வாறே தேவனுக்கு நமது ஜெபங்கள் மகிழ்வூட்டுவனவாக உள்ளன என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

³¹“அதை” என்ற வார்த்தை மூலவசனத்தில் காணப்படுவதில்லை. தூதன், நெருப்பினால் நிரப்பப்பட்ட தூபக்கலசத்தையா அல்லது நெருப்பையா, எதைப் பூமியில் கொட்டினான்? இந்தக் கருத்து வசனப்பகுதியில் தெளிவாக இருப்பதில்லை, அது பொருட்படுத்தப்பட வேண்டியதும் இல்லை. ³²இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ள “தன்னிடத்தில் உள்ளவற்றைக் கொண்டு தன்னால் முடிந்தவற்றைச் செய்திருந்த சபை” என்ற பாடத்தில் “பூமியில் குடியிருக்கிறவர்கள்” என்ற சொற்றொடரின்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ³³இந்தக் காட்சியானது, சணல்நூல் அங்கி தரித்திருந்த மனிதர் ஒருவரிடத்தில், கேரூபீன்களின் நடுவே இருக்கிற அக்கினித்தழலில் உன் கை நிறைய எடுத்து அதை நகரத்தின்மேல் இறை என்று அறிவுறுத்தல் தரப்பட்ட (எசேக்கியேல் 10:2) எசேக்கியேலின் புத்தகத்தில் உள்ள காட்சியைப் போன்றதாக உள்ளது. இந்த மொழிநடை நியாயத்தீர்ப்பின் மொழிநடையாக இருக்கிறது. ³⁴“மகாப்பெரிய நாள் ... வருகிறது” என்ற பாடத்தில் 6:12க்குக் காணப்படும் குறிப்புகளைக் காணவும். ³⁵ஏழு எக்காளங்கள் பற்றியும் அவற்றின் நோக்கங்கள் பற்றியும் நாம், இனிவெளிவரவிருக்கும் “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 3” என்ற புத்தகத்தில் படிப்போம். ³⁶Peterson, 87. ³⁷Thomas F. Torrance, *The Apocalypse Today* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1959), 60-61. ³⁸D. T. Niles, *As Seeing the Invisible: A Study of the Book of Revelation* (New York: Harper & Brothers, Publishers, 1961), 64. ³⁹Burton Coffman, *Commentary on Revelation* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1979), 182. ⁴⁰Homer Hailey, *Revelation: An Introduction and Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1979), 214. ⁴¹Peterson, 95. ⁴²Torrance, 61. ⁴³Earl Palmer, 1, 2, 3, *John & Revelation*, The Communicator's Commentary Series, vol. 12 (Dallas: Word Publishing, 1982), 185-86. ⁴⁴Barclay, 39-41.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1-6 வசனப்பகுதி நிறைவேற்றுகிற மூன்று நோக்கங்கள் யாவை?
2. இந்தப் பாடத்தின்படி, ஏழு எக்காளங்கள் என்பதை ஏழு முத்திரைகளைத் தொடர்ந்து வருவது மாத்திரமின்றி, அவைகள் “ஏழாம் முத்திரையின் அடிப்படைச் செயல்வகை என்றும் நினைக்கப்படலாம்” என்பது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது?
3. இந்தப் பாடத்தின்படி, முத்திரைகள், எக்காளங்கள் மற்றும் கலசங்கள் ஆகியவற்றின் வளர்நிலை என்னவாக உள்ளது? (இவையாவும் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பது பற்றி இப்போது கவலைப்பட வேண்டாம். இந்தக் கணத்திற்கு, உங்கள் சிந்தையில் இந்தச் சிந்தனையை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டிருங்கள்.)
4. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1ல் உள்ள “அமைதி”யின் முக்கியத்துவம் என்று நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
5. கிறிஸ்தவர் ஒருவரின் ஜெபங்களைத் தேவன் கேட்கின்றார் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறதா?

6. ஆசரிப்புக் கூடாரம் மற்றும் தேவாலயம் ஆகியவற்றில் நடந்த ஆராதனையில், பொன்னால் ஆன பீடம் என்றால் எதுவாக இருந்தது? ஆசரிப்புக் கூடாரம் மற்றும் தேவாலயம் ஆகியவற்றில் நடந்த ஆராதனையில், பொன்னால் ஆன பீடத்தில் தூபம் எவ்வாறு செலுத்தப்பட்டது என்பது பற்றி கலந்துரையாடத் தயாராகவும்.
7. இந்தப் பாடத்தின்படி, பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களுடன் தூபவர்க்கத்தை ஒன்றுகலத்தல் என்ற செயலின் தனிச்சிறப்பு என்ன?
8. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8ல் தூபவர்க்கம் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது என்ற உண்மையானது, நாம் இன்றைய நாட்களில் நமது ஆராதனையில் தூபவர்க்கத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகிறதா?
9. தேவனிடத்தில் எழும்பிச்சென்ற ஜெபங்களுக்குத் தேவனுடைய பதில் என்னவாக இருந்தது?
10. பரலோகமானது இன்னமும் கிறிஸ்தவர்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கிறதா? உங்கள் ஜெபங்களுக்குத் தேவன் எப்போதாவது பதில் அளித்துள்ளாரா?

தூபத்தின் முன்பாக ஒரு தூதன் (8:4)